

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

Органъ на Обединената Народно-Прогресивна партия въ Бургазски окръгъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 20 лева; за 6 мѣсеца 12 лева. **ОБЯВЛЕНИЯ** направо въ администрацията по такса: годишни и външални по 25 лева, за всички други обявления по 2 лева на гармонденъ редъ.

Администрация—адвокатското
писалище на КОСТАНТИНЪ ИЛИЕВЪ.

Директоръ: К. ИЛИЕВЪ—адвокатъ.

Обществото се безспокои.

Народътъ ни въ своето болшинство даде доверието си на Земледѣлческата партия. Тя сега управлява и ще продължава да управлява до едно врѣме. Но управлението е задача сложна, мъчна и изхабява даже най-здравитѣ организации. Ние лично не желаемъ тази партия сега скоро да ослабне и да стане негодна за управление. Но ни е страхъ, че тя ще ослабне по-скоро, отколкото се мисли. Слабостта ѝ ще дойде не толкова отъ вътрѣшни раздори, отколкото отъ погрѣшния пътъ по който е тръгнала, особено съ това, да обѣщава и дава лични блага.

Този е редътъ въ мѣста и общества, дѣто на частното благо се дава прѣдимство надъ общественото. Въ тѣхъ, който повече обѣщава частно благо, той повече печели. Но този е най-малкиятъ, по който парламентарния режимъ отива къмъ своя гробъ. По него се отива къмъ пролетарска диктатура, която ще тури край на парламентарното управление. По вататъкъ, какво ще бжде, всѣки може да прѣдвиди.

Всичката съзнателна частъ отъ българското общество е обладана отъ едно смущение за бждещето. Хората, които сж поклонници на редъ, на законностъ, на любовъ къмъ работа, безъ разлика къмъ коя партия принадлежатъ, сж въ тревожно състояние. Тѣ се питатъ, коя е тази обществена сила, която ще бжде въ състояние да спре това разложение, къмъ което се върви. Питатъ се тѣ, и не виждатъ тая сила.

Доверието, което иматъ къмъ своитѣ партии, не ги успокоява, защото не виждатъ, че тѣ прѣдставяватъ такава сила, която сама може да се противопостави съ успѣхъ на това зло и да го прѣдотврати. Напротивъ, въ тѣхъ разочарованието се засилва, като виждатъ, че сродни помежду си си партии сж се отдали на враждебностъ помежду си. Изоставили сж задачитѣ на деня и сж се впуснали въ взаимни ежби.

Врѣме е да се разбере, че това общество се безспокои отъ мисълта, какво ще стане слѣдъ като напуснатъ земледѣлцитѣ управлението. Тоъ желае да види организирана обществена сила, която да му дава упование за въ бждещето. За организирането на такава сила трѣбва частъ по-скоро да се мисли. Мѣродавнитѣ и отговорни лица на партиитѣ на реда сж длъжни да взематъ тия мѣрки, до като не е още късно.

ЗЛОБОДНЕВНИ ВЪПРОСИ

Комунисти.

Необходимо условие за комунистическия строй, споредъ собствената доктрина на социализма, е високото развитие на капитализма и достигането на едрото производство до такава степенъ, што то да погълне поне по-големата частъ отъ дребното и сръдно производство и да направи труда общественъ при съществуването на частната собственостъ. То прѣдполага силно фабрично производство, многоброенъ индустриаленъ пролетариатъ.

Противно на тая доктрина, процесътъ на икономическото развитие у насъ е взелъ и взема съвсѣмъ други насоки.

Индустрията се намира въ зачатъкъ и пелени, а дребното и сръдно производство въ земледѣлчното съставлява господствующата и прѣобладаваща селско-стопанска форма.

Акционерниятъ капиталъ, едно отъ най-типичнитѣ изражения на капиталистическата концентрация не възлиза дори на 1/2 % отъ общото народно богатство, а добиванитѣ отъ него доходи недостига и 3% отъ до-

ходитѣ на всички останали професии.

Индустриалното работничество не съставлява повече отъ 5% отъ цѣлото население, наедно съ работничеството въ държавнитѣ заведения, а едрото землевладение нито даже 1%, ако за такова може да се считатъ селскитѣ стопанства по-големитѣ отъ 300 декари. По-големитѣ отъ 500 декари не възлизатъ и на 1/2 %.

При това, постоянна тенденция на икономическото ни развитие е непрѣкъснатото разробяване на земята и появяването на все по-дребната поземелна собственостъ. Капиталистическата концентрация е чужда на това развитие. Тѣй нарѣчениитѣ малоимотни и безимотни сж послѣствие изключително на тоя процесъ. Той нѣма нищо общо съ капиталистическото производство.

При тия условия комунистическата партия остава, по същество и по своята социална структура, дребно буржоазна партия, само че съ духъ на отрицание и бунтарство, който спъва мирния и правиленъ прогресъ. Нестестено набѣгнала и неодо-

говоряща нито на стопанското ни развитие, нито на социалнитѣ ни условия, тя е обрѣчена да доживѣе неизбежно, съ постепенното вържане на страната къмъ нейния нормаленъ животъ, до своето пълно разложение.

Задачи.

България е побѣдена. Побѣдителитѣ, които се хвалиха, че воювали за право и справедливостъ, за самопрѣдѣление народитѣ и за редъ още велики начала, постигнаха крайно несправедливо. Забравиха принципитѣ, 14-тѣ точки на Уилсона, свалиха маскитѣ: идеологичната фразеология е замѣстена съ брутални посѣгателства, съ хищничества. Нито единъ дори плебисцитъ не се допусна на България!

Пълно е моралното падение на великитѣ, на тѣхнитѣ принципи и точки. Небивала гавра и изиима се извърши. Възмущава се българина, защото дълбоко и искрено е огорчението му. И се обзавѣрява — какъ да върва измамнитѣ?

Зло е сполѣтило цѣлия български народъ; небивало зло. И защото е небивало, затова не е само: отъ една страна се кѣсатъ и заробватъ български земи, отъ друга — България се товари съ непоносими тяжести. Не е прѣуведено: на всѣко българско сѣмейство се падатъ по 24,000 лева държавенъ дългъ. Това ще рече, че всѣко домакинство трѣбва да плаща годишно по 1500 лева само за държавни дългове, вънъ отъ другитѣ данѣци и берии, които възлизатъ на двойно повече!

Тежко положение, нали? Българинътъ го чувства, изнемогва подъ него и търси изходъ. Демагози го залъгватъ, сочатъ мумиражи; авантюристи го тикатъ къмъ гибель. Покрусениятъ и обезвѣренъ българинъ, свидѣтелъ на националния крахъ, се лута, недоумѣва...

— Какво да се прави?
Г-мъ Ам. Д. Буровъ отговори на тоя въпросъ. Въ идущия брой ще дадемъ неговия отговоръ.

ПАРТИЙНА ХРОНИКА.

Поканватъ се г. г. членовѣтъ на Обединената Народно-прогресивна партия въ Сливенъ да побързатъ съ замѣняването на старитѣ си членски книжки съ нови.

Замѣняването става всѣки денъ въ помѣщението на *Гражданския клубъ*, гдѣто секретаръ на иера на партията се намира постоянно.

Това смѣняване е наложително, понеже се съставлява новъ списъкъ на членовѣтъ, които ще иматъ право да взематъ участие въ избора за бюро.

На 6 мартъ се избра настоятелство на младежката група при Обединената Народно-прогресивна партия съ абсолютно болшинство, както слѣдва:

Секретаръ-ръководителъ: г. Ст. Ст. Шейредовъ, касиеръ г. Иванъ Стояновъ, домакинъ-библи-

отекаръ: г. Петъръ Божиловъ. За свръзка съ градското бюро: г. Панайотъ Дачевъ, съвѣтникъ: г-ца Минка Воленичарова.

Контролна комисиия: прѣдседателъ: г. Панайотъ Шиникчиевъ, членове: г. Янко Русевъ, г-ца Мара Славова.

Пожелаваме успѣхъ на избраното настоятелство.

ПАРТИЙНА ПОЩА

Стоялъ Кумановъ с. Исуплий, Котленско. Протеста на жителитѣ отъ с. Кая-башъ ще напечатате въ идущия брой на вѣстника.

СЪБРАНИЯ И ПРОТЕСТИ

Днесъ 27 мартъ Сливеското гражданство безъ разлика на политически убеждения събра на протестационно събрание въ салона „Зора“, слѣдъ като изслуша ораиторитѣ Иосифъ Робевъ и К. Илиевъ по въпроса за общината и поведението на комунистѣтъ и като взе прѣдъ видъ:

- 1) Че комунистѣтъ безогледно прѣследватъ своитѣ противници.
- 2) Че всичкитѣ вѣмъ усилия сж насочени къмъ опростяването на гражданитѣ съ цѣлъ да ги направятъ крѣгли пролетарии;
- 3) Че систематически се вършатъ безакония въ общината;
- 4) Че комунистѣтъ сж прѣстанали да се ползватъ съ доверието на гражданството;
- 5) Че при една административна ревизия ще се установи какво тѣ сж извършили произволи съ цѣлъ да охранватъ своитѣ партизани (случая съ Д-ръ Данчевъ кждѣто използва общинскитѣ прѣвозни сръдства, разпиливането съ користна цѣлъ водопроводнитѣ трѣби и пр.)

РЪШИ:

- 1) Поддържа резолюцията си отъ 13 мартъ;
- 2) Иска най-бързото разтурение на свѣта;
- 3) Натовазва г-да И. Робевъ, К. Илиевъ и Ал. Бояджистойновъ да се явятъ прѣдъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи и устно вложатъ мотивитѣ за разтурянето. Долю комунизма! Да живѣе България!

ХРОНИКА

За абонатитѣ. Казимъ всички на които се изпраща вѣстника да си изплатятъ абонамента.

Бюрата сж длъжни да запишатъ, колкото е възможно повече абонати и то въ едно най-близо врѣме.

Тукашнитѣ комунисти не сж влѣзли въ общината да работятъ да творятъ, а да рушатъ, споредъ признаванията, които открито направиха въ „Работнически вѣстникъ“.

До като Сливенскитѣ граждани не се проникнатъ отъ съзна-

НАШИ СЪБРАНИЯ

Всѣки четвъртъкъ въ 6^{1/2} часа сл. пладнѣ Обединената Народно-прогресивна партия въ Сливенъ ще има организационно събрание въ Гражданския клубъ.

Младежната група при Обединената Народно-прогресивна партия въ Сливенъ, ще има въ Гражд. клубъ всѣка сръда, въ 6^{1/2} часа слѣдъ обядъ организационно събрание, а всѣка недѣля, въ 3 ч. слѣдъ обядъ ще се чете рефератъ.

Присъствието на всички членове е задължително.

Отдѣлни покани нѣма да се изпращатъ.

нието, че тѣ трѣбва да изпълнятъ до единъ избирателното си право—Сливенъ прокопсия нѣма да види.

Отъ какъ комунистѣ сж поели управлението на общината, Сливенъ се руши, събаря се изграденото въ продължение на четвъртъ вѣкъ; отъ десетъ години насамъ комунистѣ управляватъ общината и резултатѣ сж на лице: минералнитѣ бани сж вече неузвасаеми за цѣлѣта, за която сж строени, мазилката отъ вънъ и вътрѣ се кърти, мръсотията е невъобразима; единъ петдесетъ хиляденъ градъ е лишенъ отъ отходни мѣста; градската градина е заприличила на турски гробища и пр. Попитайте ги тѣхъ, комунистѣ, и ще ви нажатъ: буржоазията е отговор-

на за всичко това, ти, алчната и ненаситна буржоазия, а между това работата е много проста: всичко, което Сливенъ притежава дължи го да буржоазията, защото нейнитѣ прѣдставители въ общината не дърдорѣха, а работѣха.

Скрѣбна вѣстъ. Поминалъ се е на 2 того въ Карнобатъ нашия политически приятель Иосифъ В. Яковъ.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

Скрѣбна вѣстъ. Поминало се е на 4 того 3 год. дѣте на нашия съгражданинъ Георги П. Топаловъ Недко.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

ДЪРЖАВНИЯТЪ ПРЕВРАТЪ

Зап. генералъ Михаилъ Савовъ за народняцитѣ.

— Азъ нѣмамъ основание, казва генералъ Савовъ, да бѣла лично доволенъ отъ Народняцитѣ по-много причини, обаче не мога да мълча, когато слушамъ да ги обвиняватъ прѣдъ мене. *Истината не може да се скрие. Историята не може да се фалшифицира. Народната партия е непричастна въ станалото на 16 юний.* Ако бѣше послушанъ съвѣта на г. Гешовъ, съ когото и азъ бѣхъ съгласенъ, още прѣвъ м. май щѣхме да имаме демобилизация, но нѣмаше кой да го слуша.

— Съ г. Т. Теодоровъ нѣмамъ причини лично да бѣда добръ по много причини, но не мога да скрия истината. Т. Теодоровъ всичко прѣдвидѣ и прѣдсказа и неизмѣнно поддържаше своето гледище за отиване въ Петербургъ за мирно разрѣшение на спора.

— Никой народнякъ, казва генералъ Савовъ, не е дохождалъ при мене да ме убѣждава да бѣда военолобивъ.

Вѣра и идеалъ.

La foi est éternelle
comme la printemps et les
fleurs.
Gautier.

Въ гърдитѣ на всѣки човѣкъ трѣбва да гори свещения огънь на една вѣра, защото само отъ пламъцѣтъ на тоя свещенъ огънь може да се роди единъ идеалъ за по-висши форми на човѣшкия животъ,—по силна надежда за общочовѣшкото щастие.

Вѣра и идеалъ — колко всеобемляюща понятия на човѣшкия умъ прѣвъ вѣковетѣ на миналото! Какъ разнообразно е схващането съдържащото на тия понятия днесъ!

Вѣра въ човѣшката съвестъ и любовъ, вѣра въ правдата на човѣка, вѣра въ правдата и истината—има ли по свещенна вѣра отъ тая?

И не тѣ ли сж биле пжтеводната звѣзда на всѣко поколение на човѣчеството?

Посете тогава въ гърдитѣ си една вѣра и имайте единъ идеалъ!

Но когато човѣкъ не е въ състояние да разграничи възможното отъ невъможното, тогава той влиза въ областта на миражитѣ и тѣ му ставатъ и вѣра, и идеалъ. А въ царството на миражитѣ и несбъждащитѣ се мечти влизатъ винаги обладаниятъ отъ непроницаемъ мракъ души, замъгленитѣ и неозаренитѣ отъ лжчитѣ на истината умове. Да, само души и умове неозарени отъ благотворнитѣ лжчи на истината, на която трѣбва да гледаме като на процесъ на познанието, винаги взематъ своитѣ илюзии и халюцинации за вѣра свещенна, за идеалъ приложимъ.

Дайте тогава на умѣтъ и душата си повече свѣтлина—повече отъ свѣтлината на истината и правдата, защото единичка само тя е въ състояние да ни отдѣли възможното отъ невъможното, защото само тя може

да ни отърве отъ миражи кошмарни отъ заблуди отровни! Безъ свѣтлината на познанието, ние не можемъ да имаме една вѣра непогрѣшима, единъ идеалъ възвишенъ.

И не сторимъ ли това, ние ще сме въ положението на ония заблудени въ нашия общественъ животъ, които приличатъ на момата, която въ своята невинна лудостъ се е вѣрвала за сгоденица и въ надвечерието на свадба. Тая мома съ пробуждането си още сутринъ е поисквала една бѣла вѣнчална рокля и вѣнчаленъ вѣнецъ и смѣяйки се, започвала е да се труфи. — „Днесъ сгоденикътъ ми непременно ще дойде“, казвала си тя. — Вечеръта, обаче, слѣдъ напразно чакане прѣвъ пѣлъ день, тя е бивала обзема на отчаяние и печалъ дълбока; събличала е бѣлата рокля и отнемала отъ главата си вѣнчалния вѣнецъ. Но на слѣдвация день, още съ пробуждането на зората, тя е бивала обзема на ново отъ вѣра: „Днесъ непременно сгоденикътъ ми ще дойде и сладката ми мечта ще се

сбъдне“, казвала си тя пакъ наново. Тѣй протѣкълъ цѣлия животъ на момата съ невинната лудостъ: сутринъ обзета отъ силна вѣра и въ трѣпня отъ радостъ, а вечеръ—отпаднала въ дълбока печалъ по несбъждати мечти.

Ето защо, обезвѣренный народъ и ти дѣтица по миражи младежъ, имайте една вѣра, която води къмъ хубавото и доброто, къмъ красивото, реалното, къмъ любовта и правдата — къмъ възвишеното въ животъ. Имайте и единъ идеалъ, произтичащъ отъ тая вѣра—идеалъ намиращъ се въ врѣмето и пространството, прѣпичъ се върху пиедесталъ отъ същата съвокупностъ на явленията въ живота!

Човѣкъ безъ вѣра и идеалъ е въ безбръжното море корабъ безъ котва и компасъ—незабравяйки никога това!

Имайте една вѣра и единъ идеалъ, защото животътъ безъ тѣхъ е пустиня страшна, е ужасенъ адъ!

Пав.

СКРѢБНА ВѢСТЪ

Съ опечалени сърца извѣстяваме на роднини и познати, че многообичното ни дѣте, братче, вуче и плѣмянникъ

Недко Г. Топаловъ

на 3 години

слѣдъ мжчително боледуване, днесъ въ 8^{1/2} часа прѣди пледнѣ се помина, като ни остави въ дълбока скрѣбъ.

Опѣлото ще се извърши утрѣ 3 часа слѣдъ пладнѣ въ църквата „Св. Димитъръ“.

Сливенъ, 4 априлъ 1921 год.

ОПЕЧАЛЕНИ:

СЪМЕЙСТВА:

Баща: Георги, майка: Пенка,
братъ: Паню.

П. Г. Топаловъ, Д-ръ Д. Топаловъ, Недеви, Данчеви.

КЕРМЕНЛИЙСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО

Обявление № 5.

Обявява се за знание, че на 20 априлъ т. г. въ 8 часа прѣди пладнѣ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ за отдаване на наемателъ експлоатацията на училищната керемидарница, находяща се въ с. Керменлий, за 2 години, начина отъ 1 май 1921 год. до 1 май 1923 год.

Залогъ се иска 25 лева. Чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присъственъ день въ общинското управление.

с. Керменлий, 27 мартъ 1921 год.

Прѣдседателъ: П. Н. Златовъ

Касиеръ-счетоводителъ: Г. Шефкеновъ

„БАЛКАНЪ“

Народно Осигорително Д-ство въ София

основано 1895 год.

капиталъ и резерви 40,500,000 лева.

Осигорява и прѣусигорява по клоноветѣ: **животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука и Популярни** при условия най-либерални и най-евтини премии.

Агенти и аквизитори се приематъ и назначаватъ въ всѣко врѣме отъ Главната Дирекция на Дружеството.

Рекламирайте въ в. „Източенъ край“